

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatei Maneachin Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe

Maneachin Tatiana Vladimir, născută la 27 septembrie 1980, originară din s. Brănești, r-nul Orhei, domiciliată în mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru 6, ap.58, cu viza de reședință în s. Trebujeni, r-nul Orhei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.07.2014 – 28.07.2014 (prima instanță);
2. 28.08.2014 – 06.11.2014 (instanța de apel);
3. 14.01.2015 – 24.02.2015 (instanța de recurs ordinar);
4. 07.04.2015 – 03.06.2015 (instanța de apel);
5. 24.08.2015 – 16.12.2015 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28.07.2014, Maniachin Tatiana a fost achitată de sub învinuire, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Maneachin Tatiana se învinuiește de organul de urmărire penală că, la data de 01.06.2014, aproximativ ora 14.30, aflându-se la domiciliul său, în mun. Chișinău, str. Petru

Zadnipru 6, ap.58, în baza relațiilor ostile cu soacra, Maneachin Ioana, intenționat i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu piciorul peste coapsă, cât și peste antebrațul stîng, în rezultat, cauzîndu-i fractură procesului stiloid os radial fără deplasare, echimoză și excoriații la nivelul coapsei stîngi, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1473/D din 30.06.2014, se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procurorul Moldovan-Roibu Daniela și avocatul Talpiș Ivan în numele părții vătămate.

3.1 Procurorul, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Maneachin Tatiana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 2 ani închisoare, cu suspendarea executării ei pe un termen de probă de 2 ani, motivînd că:

- instanța incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care confirmă vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii incriminate;

- instanța și-a întemeiat concluziile de achitare doar pe declarațiile inculpatei și ale soțului acesteia, care urmau a fi apreciate critic;

- incorect instanța s-a axat pe faptul că există o legătură cauzală între declarațiile inculpatei și raportul de expertiză medico-legală nr.1473/D din 30.06.2014;

- instanța a lăsat fără apreciere declarațiile părții vătămate, care a relatat circumstanțele conflictului apărut, în urma căruia inculpata, i-a aplicat lovituri cu piciorul peste coapsă și cu pumnii peste mîna, în rezultat fracturîndu-i mîna, precum și declarațiile martorilor Maneachin Dumitru și Golovunin Zinaida.

3.1 Avocatul Talpiș Ivan, în numele părții vătămate Maneachin Ioana, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie recunoscută vinovată și condamnată de comiterea infracțiunii incriminate, cu stabilirea unei pedepse cât mai aspre, invocînd că:

- instanța neîntemeiat a ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, pe motiv că dînsa nu a fracturat mîna părții vătămate, de rînd cu toate probele acumulate în cauză, și anume declarațiile părții vătămate, a martorilor Maneachin Dumitru și Golovunin Zinaida, cât și probele scrise, dimpotrivă dovedesc faptul că anume inculpata, prin aplicarea loviturilor, a cauzat fracturarea oaselor mîinii stîngi a părții vătămate, dar nu Maneachin Sergiu, și combat concluzia instanței, precum că, organul de urmărire penală nu a stabilit cert în urma căror acțiuni a părții vătămate i-a fost cauzată vătămarea medie a integrității corporale;

- incorect instanța și-a întemeiat concluziile de achitare pe declarațiile inculpatei și a martorului Maneachin Sergiu, care urmau a fi apreciate critic, fiind

date cu scopul de a-și apăra soția;

- incorect instanța a luat ca probă raportul de expertiză medico-legală nr.1473/D, prin care la partea vătămată s-a constatat excoriații pe mucoasa buzei inferioare, echimoze la nivelul toracelui și brațului stîng, excoriații la nivelul palmei stîngi și gambei drepte, care nu puteau fi cauzate de la căderea acesteia sau de la faptul că fiul o ținea de mîină;

- instanța nu a ținut cont de persoana inculpatei, care anterior pentru acțiuni ilegale față de partea vătămată, a fost atrasă la răspundere contravențională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 06.11.2014, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și de avocatul Talpiș Ivan în numele părții vătămate Maneachin Ioana, ca nefondate și menținută sentința.

4.1. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul Gavriliță Vitalie, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că hotărîrea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24.02.2015, a fost casată decizia instanței de apel și cauza a fost remisă la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată pe motiv că, instanța de apel la adoptarea hotărîrii de respingere a apelurilor procurorului și avocatului Talpiș Ivan declarat în numele părții vătămate Maneachin Ioana, nu a dat probelor enunțate o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sînt premature, acestea au reiterat concluziile primei instanțe, care nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03.06.2015, au fost admise apelurile declarate de procurorul Moldovan-Roibu Daniela și avocatul Talpiș Ivan în numele părții vătămate Maneachin Ioana, a fost casată sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28.07.2014 în privința inculpatei Maneachin Tatiana și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost recunoscută vinovată inculpata Maneachin Tatiana de comiterea infracțiunii de art. 201¹ alin. 2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei pe un termen de 6 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, cu obligarea de a nu părăsi localitatea fără înștiințarea organului de executare.

6.1. Pentru a decide astfel, la rejudecare, instanța de apel a constatat, că inculpata Maneachin Tatiana Vladimir, la data de 01.06.2014, aproximativ ora 14.30, aflîndu-se la domiciliul în mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru, 6, ap.58, în baza relațiilor ostile cu soacra-sa, Maneachin Ioana, intenționat, i-a aplicat acesteia

mai multe lovituri cu piciorul peste coapsă, cât și peste antebrațul stîng, în rezultat cauzîndu-i, fractură procesului stiloid os radial fără deplasare, echimoză și excoriații la nivelul coapsei stîngi, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.1473/D din 30.06.2014, se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Aceste acțiuni ale inculpatei Maneachin Ioana au fost încadrate în dispoziția art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal — violență în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

6.2. Totodată, instanța de apel a luat în considerare motivele invocate în apelurile declarate de către procuror și avocatul părții vătămate.

Instanța de apel a considerat ca dovedită vinovăția inculpatei Maneachin Tatiana în comiterea infracțiunii incriminate, prin probele cercetate și anume prin: declarațiile părții vătămate Maneachin Ioana din ședința instanței de fond, care fiind audiată în instanța de apel și-a susținut declarațiile date anterior, declarațiile martorilor Maneachin Dumitru, Maneachin Sergiu, Golovunin Zinaida.

La fel, instanța de apel și-a întemeiat concluzia și în baza probelor scrise, cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și de apel, cum ar fi: procesul verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii din 16.06.2014 (f.d.5, vol. 1); informația serviciului „902” nr.6071 din 02.06.2014 și informația „903”, nr.6037 din 02.06.2014 (f.d. 10-11, vol. I); cererea cet. Maneachin Ioana din 02.06.2014 (f.d. 12, vol. 1); raportul de constatare medico-legală nr. 1281/D din 09.06.2014 și raportul de expertiză medico-legală nr.1473/D din 18.06.2014 (f.d. 37-38, vol. 1); procesul-verbal de confruntare din 26.06.2014 dintre cet. Maneachin Ioana și cet. Maneachin Tatiana, prin care se confirmă că fiecare și-a menținut declarațiile date (f.d. 59-63, vol. 1); proces-verbal de confruntare din 26.06.2014 dintre cet. Maneachin Dumitru și cet. Maneachin Tatiana (f.d. 64-67, vol. 1); procesul-verbal de confruntare din 27.06.2014 dintre cet. Maneachin Ioana și cet. Maneachin Sergiu (f.d. 68-71, vol.1); procesul-verbal de confruntare din 27.06.2014 dintre cet. Maneachin Dumitru și cet. Maneachin Sergiu (f.d. 72-75, vol. 1); procesul-verbal de confruntare din 27.06.2014 dintre cet. Maneachin Ioana și cet. Maneachin Dumitru, (f.d. 76-78, vol. 1);

Fiind audiată în instanța de apel, inculpata Maneachin Tatiana nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a susținut declarațiile făcute anterior și a solicitat respingerea apelurilor declarate de către acuzatorul de stat și apărătorul părții vătămate, cu menținerea sentinței , confirmînd faptul că a fost lovită de către soacra sa Maneachin Ioana.

Adoptînd această soluție, instanța de apel a reținut, în primul rînd declarațiile părții vătămate Maneachin Ioana și a martorilor Maneachin Dumitru, Golovunin

Zinaida. Partea vătămată a declarat ferm și cert, că i-au fost aplicate lovituri puternice de către inculpată peste coapsa stîngă, cu piciorul, din motiv că i-a făcut observație să închidă ușa la bucătărie. Acest fapt este confirmat de către Maneachin Dumitru, care este martor ocular. Apoi inculpata a lovit-o peste mînă, atunci cînd se retrăgea în odaia sa și mîna i-a rămas prinsă între ușă și corpul feciorului său, care încerca să le separe.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei și ale martorului Maneachin Sergiu precum că, partea vătămată Maneachin Ioana a fost prima care a inițiat conflictul și a recurs la aplicarea violenței față de inculpată. Instanța de apel a concluzionat faptul că, martorul Maneachin Sergiu nemijlocit este cointeresat ca soția sa să nu fie trasă la răspundere penală.

Instanța de apel a considerat relevante și declarațiile martorului Golovunin Zinaida, care a confirmat că a fost telefonată de partea vătămată, care i-a zis că a bătut-o nora sa, Maneachin Tatiana, i-a aplicat lovituri cu piciorul și cu pumnul peste mînă, fracturîndu-i mîna. Deși este o probă indirectă, instanța de apel a considerat, că declarațiile acestui martor sunt o probă pertinentă și în cumul cu celelalte, este una concludentă în sensul confirmării învinuirii, conținînd informații chiar de la partea vătămată. Instanța de apel nu a găsit motive de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații, mai ales că confirmă cele declarate chiar și de către partea apărării, că și anterior au fost conflicte de așa gen între părțile din procesul dat.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorului Maneachin Sergiu, în partea ce ține de faptul precum că, fractura putea să-i fie cauzată mamei sale în timp ce el a apucat-o strîns de mînă ca să o elibereze pe soția sa. De fapt, martorul declară că nu a fost prezent la inițierea conflictului, el a ieșit din cameră deja în timpul certii, auzind gălăgie și după ce s-a epuizat prima parte a conflictului, a revenit în odaia sa. Prin urmare, ultimul putea și să nu cunoască unele circumstanțe, în primul rînd, cine de fapt a inițiat conflictul dat, însă, inculpata fiindu-i soție, face declarații în favoarea acesteia, că mama sa s-a adresat vulgar către soția sa. Deși, ultima fiind mai tînără, locuind în casa soacrei sale, chiar dacă și ar fi fost bruscată de partea vătămată, aceasta nu poate justifica acțiunile ei violente față de Maneachin Ioana.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel nu a reținut concluzia primei instanțe privind faptul că, fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, în acțiunile ei, lipsind latura obiectivă și subiectivă a componentei date de infracțiune.

Astfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță motivîndu-și soluția în baza declarațiilor inculpatei și martorului Maneachin Sergiu, a constatat că și raportul de expertiză medico-legală nr. 1473/D din 18.06.2014 (f.d.38) confirmă versiunea acestora, că partea vătămată a primit leziunile corporale depistate la ea de la cădere, adică atunci cînd împreună cu inculpata au căzut jos, ultima de asupra

ei. Însă, prima instanță nu a ținut cont că, potrivit raportului de expertiză menționat, s-a concluzionat că leziunile care au fost depistate pe corpul părții vătămate au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul circumstanțelor indicate, iar în final, fără careva argumentare se indică precum că, este posibilitatea producerii lor de la cădere proprie. Analizând această probă în cumul cu celelalte sus numite, instanța de apel a constatat, că nu putea ca părții vătămate să-i fie cauzate asemenea vătămări prin cădere, ori însăși martorul Maneachin Sergiu a declarat, că ieșind din odaie a văzut-o pe mama sa, care ținea geanta de asupra capului, adică, după cum a declarat chiar dînsa, se apăra de nora sa. De asemenea, martorul nu a declarat că mama și soția ar fi căzut, nici martorul Maneachin Dumitru nu vorbește despre vreo cădere, aceasta fiind doar versiunea inculpatei.

Nu este confirmat prin date obiective și versiunea martorului Maneachin Sergiu precum că, mîna mamei putea fi fracturată prin faptul că el o ținea strîns de mînă ca să-i dea drumul de păr soției sale.

Referitor la raportul de expertiză medico-legală nr. 1516/D din 25.06.2014, prin care la Maneachin Tatiana Vladimir s-a constatat excoriație pe mucoasa buzei inferioare, echimoze la nivelul toracelui și brațului stîng, excoriații la nivelul palmei stîngi și gambei drepte, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată, instanța de apel a menționat, că expertul a indicat precum că, se exclude producerea acestora în rezultatul căderii, însă, regiunile anatomice, unde sunt localizate leziunile corporale depistate sunt accesibile pentru mîna proprie (f.d. 123). Respectiv, nu este confirmat faptul, că aceste leziuni le-a provocat Maneachin Ioana în timpul conflictului în cauza dată.

Deliberînd asupra măsurii de pedeapsă instanța de apel s-a condus de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii comise, circumstanțele atenuante și agravante ale răspunderii, persoana celui vinovat, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavalatii Alexandru, în numele inculpatei Maneachin Tatiana, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, invocîndu-se următoarele motive:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatei;
- rejudecînd cauza, nu au fost supuse verificării probele apărării, incorect instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate și a martorului Maneachin Dumitru, care sunt cointeresați în cauza respectivă;
- instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor inculpatei

Maneachin Tatiana, a martorului Maneachin Sergiu, prin care se confirmă nevinovăția inculpatei, astfel s-a dat o prioritate nefondată probelor acuzării în detrimentul probelor apărării;

- instanța de apel și-a adoptat decizia fără respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, bazându-se doar pe probele acuzării, neluând în considerație probele apărării;

- greșit s-a constatat comportamentul inculpatei Maneachin Tatiana, precum că, nu prima dată a avut situații de ceartă, în ciuda faptului că Maneachin Tatiana și martorul Maneachin Sergiu au declarat, că asemenea conflicte au mai existat iar poliția a sancționat contravențional atât soacra cât și nora;

- instanța de apel a acordat prioritate declarațiilor părții vătămate Maneachin Ioana și martorului Maneachin Dumitru, fără a intra în esență, că ele vin în contradicție cu materialele cauzei;

- instanța de apel în privința părții vătămate apreciază ca neargumentată, concluzia experților despre posibilitatea producerii leziunilor de la cădere proprie, dar în cazul condamnatei susține inversul;

- instanța de apel analizează raportul de expertiză medico-legală nr. 1516/D din 25.06.2014 (pct. 6.7 a deciziei), prin care s-a stabilit, că partea vătămată putea să primească leziunile de la cădere proprie, în realitate însă acest raport de expertiză se referă la leziunile condamnatei;

- atât partea acuzării, cât și instanța de apel, nu au stabilit cu certitudine în urma căror acțiuni, părții vătămate Maneachin Ioana i-au fost pricinuite vătămări corporale, lipsind legătura cauzală între acțiunile inculpatei și consecințele survenite.

8. La recursul ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatei Maneachin Tatiana, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, iar aprecierea probelor ține de competența instanțelor de fond și de apel și astfel nu poate constitui temei pentru recurs.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide, că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept

să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă că, „*decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatei*”.

Astfel, Colegiul penal raportînd aceste motive ale recurentului la textul deciziei contestate relevă, că ele nu se confirmă și că instanța de apel corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate, cu casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maneachin Tatiana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă minimă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, examinate în pct. 5.1.-6.7 al deciziei instanței de apel, care instanța de recurs și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Cu referire la motivele invocate de recurent, precum că, „*instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor inculpatei Maneachin Tatiana, a martorului Maneachin Sergiu, prin care se confirmă nevinovăția inculpatei, astfel s-a dat o prioritate nefondată probelor acuzării în detrimentul probelor apărării și instanța de apel și-a adoptat decizia fără respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, bazîndu-se doar pe probele acuzării, neluînd în considerație probele apărării*”, Colegiul penal conchide, că cele invocate de recurent reprezintă părerea subiectivă a acestuia, însă din materialele cauzei și din textul deciziei atacate rezultă, că instanța de apel corect și-a motivat concluzia în privința acestor probe în pct.6.1 și 6.2 al deciziei contestate. Totodată, Colegiul penal mai menționează, că deși recurentul invocă că instanța de apel și-a bazat soluția numai

pe probele acuzării, din conținutul proceselor verbale a ședințelor de judecată desfășurate în instanța de apel (f.d. 18, vol. II), partea apărării nu a invocat careva probe suplimentare, fiind astfel respectat principiul contradictorialității, sub aspectul prevăzut de art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală.

Ce ține de motivul invocat de recurent, că *„greșit s-a constatat comportamentul inculpatei Maneachin Tatiana, precum că nu prima dată a avut situații de ceartă, în ciuda faptului că Maneachin Tatiana și martorul Maneachin Sergiu au declarat că asemenea conflicte au mai existat, iar poliția a sancționat contravențional atât soacra cât și nora”*, Colegiul penal constată, că acesta reprezintă o caracteristică a părților și prin acest motiv nu poate fi confirmată nevinovăția, iar din materialele cauzei nu rezultă prezența cărorva încălcări efectuate de instanța de apel în privința aprecierii probelor, în decizie este motivată corect concluzia, în pct. 6.4.

În același context recurentul mai invocă, că *„instanța de apel a acordat prioritate declarațiilor părții vătămate Maneachin Ioana și martorului Maneachin Dumitru, fără a intra în esență că ele vin în contradicție cu materialele cauzei și instanța de apel în privința părții vătămate apreciază ca neargumentată, concluzia experților despre posibilitatea producerii leziunilor de la cădere proprie, dar în cazul condamnatei susțin inversul”* astfel, cu privire la acest motiv, Colegiu penal îl consideră ca o opinie subiectivă a recurentului și cumulul de probe, descris în decizia instanței de apel (pct. 6.3, 6.4, 6.5), confirmă că instanța de apel, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în baza cumulului de probe examinat în prezenta cauză penală.

În privința motivului indicat de recurent, precum că *„instanța de apel analizează raportul de expertiză medico-legală nr. 1516/D din 25.06.2014 (pct. 6.7 a deciziei) prin care s-a stabilit că partea vătămată putea să primească leziunile de la cădere proprie, în realitate însă acest raport de expertiză se referă la leziunile condamnatei”*, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel în pct. 6.7 (f.d. 28 vol. 2), cu referire la raportul de expertiză medico-legală nr. 1516/D din 25.06.2014, este strecurată o eroare materială în motivare, ce nu poate duce la răsturnarea soluției în temeiurile de recurs invocate, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu poate constitui nici un temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, deoarece cumulul de probe descris în decizie, confirmă incontestabil vina inculpatei Maneachin Tatiana.

În privința motivului invocat de recurent, precum că, *„atât partea acuzării, cât și instanța de apel nu a stabilit cu certitudine în urma căror acțiuni, părții vătămate Maneachin Ioana i-au fost pricinuite vătămări corporale, lipsind legătura causală între acțiunile inculpatei și consecințele survenite”*, Colegiul penal concluzionează, că acest motiv reprezintă o opinie subiectivă a recurentului și este declarativ, căci instanța de apel și-a motivat soluția de vinovăție corect în

privința acțiunilor inculpatei Maneachin Tatiana în pct. 5-6 a deciziei instanței de apel, concluzia respectivă rezultă din cumulul de probe examinat în instanța de apel (f.d.169-173, vol. I), care au fost corect apreciate de instanța de apel, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal consideră, că instanța de apel corect a pus la baza constatării declarațiile părții vătămate Maneachin Ioana, a martorului Maneachin Dumitru și raportul de expertiză medico-legală nr. 1473/D din 18.06.2014. Din aceste considerente, Colegiul penal respinge și acest motiv invocat de recurent ca neîntemeiat.

10. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent, ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și motivată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatei Maneachin Tatiana, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 în cauza penală privind-o pe **Maneachin Tatiana Vladimir**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 ianuarie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin